

عنوان مقاله:

نگرشی بر تنوع موضوعی و سیر تحول نگارگری در ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در باستان شناسی، تاریخ و هنر ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مریم شمشیری - دانشجوی کارشناسی ارشد گرافیک، موسسه آموزش عالی ناصرخسرو، ساوه، ایران

پژمان دادخواه - دکتری فلسفه هنر، مدرس مدعو موسسه آموزش عالی ناصرخسرو، ساوه، ایران

خلاصه مقاله:

نگارگری از جمله هنرهای ایرانی است که قدمت آن به عصر حجر بر میگردد و تا دورن معاصر ادامه دارد. در طی ادوار مختلف نگارگری شاهد تحولات گوناگون موضوعی و فرمی بوده است. اما آن چیزی که طی این دوران ثابت مانده و همواره حفظ شده، نگرش هنرمند ایرانی به هستی و جهان پیرامون خود بوده است. هنرمند ایرانی بر خلاف هنرمند غربی برای خلق اثر بر تقلید صرف تکیه نکرده و مبتنی بر الهام و عالم خیال اثر خود را پدید آورده است. به بیانی با نگاه به این آثار میتوان خرد ایرانی و حکمت این سرزمین را در این آثار جستجو و پیگیری نمود. در این مقاله تنوع موضوعی نگارگری در اماکن تاریخی مانند غارها، تپه ها و سایر اماکن تاریخی در دوره های مختلف از هزار سال پیش از میلاد مسیح، دوره های تاریخی هخامنشی، اشکانی، ساسانی و دوره های بعد از اسلام از جمله عباسی، سلجوقی، ایلخانی، شیعی در دوره تیموریان، صفوی، قاجاری و ... مورد بررسی قرار گرفته و تنوع موضوعی نگارگری در سیر تاریخی این سرزمین بیان شده است. جهت نیل به این اهداف از روش تحقیق توصیفی تحلیلی استفاده شده و اطلاعات مورد نیاز به شیوه کتابخانه ای گردآوری شده است.

کلمات کلیدی:

نگارگری، خیال، هنر ایرانی اسلامی، خرد ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/928252>

